

Sygn. akt: I C 547/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2019 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa Fundacji (...) z siedzibą w S.

przeciwko P. G.

o zapłatę

uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 5 września 2018 roku wydany w sprawie I C 547/18 z powództwa Fundacji (...) z siedzibą w S. przeciwko P. G. o zapłatę co do kwoty 3.135,72zł (trzy tysiące sto trzydzieści pięć złotych siedemdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tej kwoty i w tej części powództwo oddała, w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymuje w mocy.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 547/18

UZASADNIENIE

Powód Fundacja (...) wniosła przeciwko P. G. pozew o zapłatę kwoty 18.188,71 zł. wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 21 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że w lipcu 2016 r. w Ośrodku (...) -pielęgnacyjnym, prowadzonym przez Fundację (...) z siedzibą w S. z uwagi na stan zdrowia i wiek została umieszczona W. G. (1). Wszelkie formalności z powodem ustalał z jej syn P. G., który posiadał wiedzę na temat kosztów utrzymania w ośrodku i faktycznie zdecydował o umieszczeniu w nim swojej matki. Wyjaśniono również że z uwagi na fakt iż w dacie przyjęcia podopiecznej nadal posiadała ona pełną zdolność do czynności prawnych, na umowie z dnia 20 lipca 2016 r. oraz aneksie do umowy z dnia 3 listopada 2016 r. widnieją podpisy W. G. (2). W związku z jej pobytem w ośrodku powstało zadłużenie na ww. kwotę, które w całości w dniu 6 czerwca 2017 r. zobowiązał się zapłacić pozwany w nieprzekraczalnym terminie 14 dni tj. do dnia 20 czerwca 2017 r. W związku z brakiem spełnienia roszczenia powód wielokrotnie wzywał pozwanego do zapłaty (telefonicznie i in.). W dniu 1 sierpnia 2017 r. zostało wystosowane do pozwanego pisemne wezwanie do zapłaty, które pozostało bez odpowiedzi.

W dniu 5 września 2018 r. Sąd Rejonowy w Człuchowie wydał wyrok zaoczny w którym uwzględnił powództwo w całości. Sprzeciw od powyższego orzeczenia wniósł pozwany w którym domagał się uchylecia ww. wyroku i oddalenie powództwa jako niezasadnego.

W uzasadnieniu wskazał, że przyznaje że jego mama przebywała w powodowym ośrodku oraz, że na żądanie powoda podpisał zobowiązanie do spłaty zadłużenia za jej pobyt. Powyższe obwarowane było jednak dopowiedzianym i ustalonym z przedstawicielem powoda warunkiem, iż będzie mógł odebrać mamę z ośrodka na kilka godzin w celu wyjazdu do Banku Spółdzielczego w C. aby pobrać z mamy konta środki finansowe na pokrycie zadłużenia. D. C., przedstawiciel powoda, odmawiał wydania matki tłumacząc to stanem jej zdrowia, a pomimo to w tym samym dniu pracownik ośrodka udał się z W. G. (2) do banku i pobrano środki, które służyły spłacie zadłużenia. W związku z powyższym pozwany zakwestionował roszczenie co do zasady i co do wysokości. Jego zdaniem oświadczenie, na które powołuje się powód, zostało złożone pod wpływem błędu i nie może być skuteczne. Podniósł również, że faktura dołączona do pozwu nie obrazuje miesięcznych kosztów utrzymania W. G. (2) oraz nie wskazuje prawidłowego okresu, za który kwota 18.000 zł. została naliczona.

W piśmie procesowym z dnia 20 listopada 2018 r. pełnomocnik powoda doprecyzował sposób wyliczenia kosztów pobytu W. G. (1). Wskazał, że za okres od 20 lipca 2016 r. do 6 czerwca 2017 r. wyniosły one 26.420 zł.. W okresie od lipca 2016 r do marca 2017 r. była dopłata za leki w wysokości 1221,04 zł., ponieważ w tym okresie przekroczono miesięczny limit 150 zł. W związku z powyższym koszty pobytu wyniosły 27.641,04 zł. Poinformował również, że przychody z ZUS W. G. (1) za okres od września 2016 r. do maja 2017 r. wynosiły od września 2016 r. 1.353,04 zł. netto, a od marca 2017 r. – 1361,14 zł. . Z powyższych dochodów powód na wniosek W. G. (1) uregulował jej zadłużenie oraz opłaty bieżące za mieszkanie w SM Człuchów oraz podatek od nieruchomości w łącznej kwocie 3613,61 zł. Powód wskazał, że po dokonaniu ww. opłat z emerytury pozostała na pokrycie kosztów pobytu w ośrodku kwota 8.588,05 zł. Wyjaśnił również że w dniu 10 maja 2017 r. W. G. (1) pobrała z konta i wpłaciła na poczet zadłużenia 4.000 zł. W związku z powyższym zdaniem powoda pozostała do zapłaty kwota 15.052,99 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lipca 2016 r. w Ośrodku (...), prowadzonym przez Fundację (...) z siedzibą w S. z uwagi na stan zdrowia i wiek została umieszczona matka pozwanego P. W. G.. W. G. (1) przyjechała sama do ośrodka taksówką z oddziału psychiatrycznego w C.. W dniu przyjęcia do ośrodka podpisano umowę, w której ustalono koszt pobytu na 2300 zł. miesięcznie, która to kwota miała być płatna do 8 każdego miesiąca. Ustalono również, że w kosztach utrzymania zawarte są koszty podstawowych leków do kwoty 150 zł., a leki powyżej tej kwoty miały być doliczane do rachunku wraz z dołączoną fakturą zakupu. Umowę podpisała W. G. (1). W dniu 3 listopada 2016 r. ww. podpisała aneks do umowy w którym ustalono, że od dnia 1 stycznia 2017 r. opłata za pobyt będzie wynosić 2.700 zł.

bezsporne, ponadto dowód: umowa k. 7-9, aneks k. 10,11, zeznania świadka R. P. k. 148v, zeznania świadka J. S. k. 155v

Wszelkie formalności dotyczące umieszczenia W. G. (1) w ww. ośrodku ustalone były z jej synem P. G., który posiadał wiedzę na temat kosztów utrzymania w ośrodku i faktycznie zdecydował o umieszczeniu w nim swojej matki. Pozwany godził się opłacać należności związane z pobytym matki przez zapłatę różnicy jaka pozostanie do zapłaty po odliczeniu emerytury. W dniu 12 kwietnia 2017 r. podpisał zobowiązanie, że otrzymał rozliczenie kosztów za pobyt mamy w ośrodku i zobowiązał się do ich zapłaty. Należność wynosiła 16.849,85 zł.

dowód: oświadczenie k. 153 zeznania świadka R. P. k. 148v, zeznania świadka J. S. k. 155v

W. G. (1) przebywała w ww. ośrodku w okresie od lipca 2016 do dnia jej śmierci. W czasie pobytu w ośrodku należności z tytułu pobytu W. G. (1) były częściowo pokrywane z jej emerytury. Od marca 2017 r. matka pozwanego otrzymywała 1361,14 świadczenia emerytalnego. Zakupywane były dla niej leki, które miesięcznie przekraczały kwotę 150 zł.

bezsporne, faktury k. 115-134, pismo k. 134, 135

Z uwagi na fakt, że należności za pobyt W. G. (1) nie były w pełni opłacone, a także posiadała ona zaległości z tytułu opłat za mieszkanie w Spółdzielni Mieszkaniowej matka pozwanego wraz z opiekunką R. P. udała się do Banku Spółdzielczego w C. w celu wypłaty środków finansowych z własnego konta. Powód na wniosek W. G. (1) uregulował częściowo jej zadłużenie za pobyt w wysokości 4.000 zł oraz opłaty bieżące za mieszkanie w SM Człuchów a także podatek od nieruchomości w łącznej kwocie 3613,61 zł.

dowód: potwierdzenie przelewu k. 136-139, pismo k. 140 zeznania świadka R. P. k. 148v

W trakcie pobytu W. G. (1) w ośrodku pracownicy powoda kontaktowali się z pozwanym w celu uregulowania zaległych należności.

dowód: wiadomości email k. 13-14, zeznania świadka R. P. k. 148v świadka J. S. k. 155v

W dniu 6 czerwca 2017 zmarła W. G. (1).

bezsporne

W dniu 6 czerwca 2017 r., po śmierci matki, pozwany P. G. podpisał zobowiązanie, że zapłaci zaległe należności za pobyt w ośrodku w S. w terminie 14 dni w wysokości 18.188,71 zł.

dowód: oświadczenie k. 16 zeznania świadka J. S. k. 156

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie w zasadzie bezsporny był stan faktyczny. Nie była kwestionowana okoliczność, że matka pozwanego W. G. (1) przebywała w ośrodku S. (...) oraz że pozwany podpisał oświadczenia, w których zobowiązał się do zapłaty należności wynikających z jej pobytu. Zasadniczą kwestią sporną była okoliczność, czy oświadczenie podpisane przez pozwanego było obciążone błędem na który się powołał w sprzeczności od wyroku zaocznego.

Podkreślić przede wszystkim należy, że Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, na które się powołał kwestionując zasadność powództwa. Przede wszystkim wskazać należy, że powód uzasadniając swoje roszczenie w stosunku do pozwanego powoływał się, że pomimo że umowę podpisała matka pozwanego, to jednak pozwany ustalał warunki jej pobytu w placówce i zobowiązał się pokryć koszty z tym związane. Strona powodowa podkreślała, że przez cały czas pobytu W. G. (1) pozwany nigdy nie zakwestionował swojego obowiązku uregulowania należności. Powyższe okoliczności potwierdzili świadkowie R. P. (k. 148v) oraz J. S. (k. 154v -155v). R. P. zeznała, że osobiście rozmawiała z pozwanym, który mówił że będzie płacić. Również świadek J. S. potwierdził powyższą okoliczność. Zeznał, że w rozmowie telefonicznej pozwany uzgadniał warunki pobytu matki, a także twierdził, że będzie wszystko płacił. Prosił aby przesłać mu umowę, którą podpisze. Wskazać należy, że Sąd dał wiarę świadkom ponieważ ich zeznania są logiczne, spójne i wiarygodne. Brak jest jakichkolwiek podstaw aby odmówić im wiary, zwłaszcza że brak jest dowodów przeciwnych, które podważałyby wiarygodność zeznań. Świadców powołani przez stronę pozwaną potwierdzili tylko, że pozwany odwiedził matkę w ośrodku. Podkreślić przy tym należy, że zeznania świadków R. P. oraz J. S. potwierdzają również pisemne oświadczenia, w których pozwany zobowiązał się spłacić należności (por oświadczenie k. 16, 153, korespondencja k. 12-14). Brak jest jakichkolwiek podstaw aby uznać, że którekolwiek oświadczenie zostało podpisane pod wpływem jakiegokolwiek błędu. Podkreślić należy, że swoje zobowiązanie do zapłaty P. G. potwierdził również w oświadczeniu, które zostało spisane po śmierci mamy. Sąd nie dał wiary pozwanemu że oświadczenie z dnia 6 czerwca 2017 r. zostało spisane przed jej śmiercią i było również uwarunkowane, że pozwany wypłaci z jej konta środki finansowe na spłatę zadłużenia. Okoliczności tych nie wykazał w jakikolwiek sposób. Świadek J. S. zeznał wprost, że oświadczenie zostało spisane w dniu śmierci matki, po jej śmierci. Brak jest jakichkolwiek podstaw aby uznać, że w dniu 6 czerwca 2017 r. stan W. G. (1) umożliwił jej podróż do banku w celu wypłaty środków, co próbował twierdzić pozwany.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że pozwany zobowiązał się osobiście do pokrycia należności za pobyt matki W. G. (1) w ośrodku S. (...). Świadkowie powołani przez stronę powodową wskazali, że pozwany wielokrotnie zobowiązywał się do spłaty należności, zarówno ustnie jak i pisemnie, a zobowiązanie z dnia 6 czerwca 2017 r., podpisał już po śmierci matki. Powyższe przeczy twierdzeniom pozwanego, że podpisał oświadczenie pod wpływem błędu. Pozwany w żaden sposób nie wykazał, że oświadczenia pisemne na które powołał się powód, obarczone było błędem, a pozwany skutecznie uchylił się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli – art. 88 k.c. .

Sąd uwzględnił roszczenie w zakresie w jakim wynika z wyliczenia przedstawionego przez stronę powodową (por. pismo k. 113). Biorąc pod uwagę, że powód reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego, nie cofnął roszczenia w pozostałym zakresie, powództwo ponad kwotę 15.052,99 zł. należało oddalić

W związku z powyższym Sąd na mocy art. 347 k.p.c. uchylił wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 5 września 2018 roku z powództwa Fundacji (...) z siedzibą w S. przeciwko P. G. o zapłatę co do kwoty 3.135,72zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tej kwoty i w tej części powództwo oddalił, w pozostałym zakresie tj co do kwoty 15.052,99 zł wyrok ten utrzymał w mocy.